

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 26. janvārī*

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu aprīkojuma tirgi — Pārdošanas cenu saskaņošana un konfidenciālas komercinformācijas apmaiņa — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda apmēra aprēķināšanai — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Samērīgums — Neierobežotas kompetences īstenošana

Lieta C-636/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 27. novembrī iesniedza

Roca Sanitario SA, Barselona (Spānija), ko pārstāv *J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez* un *E. Navarro Varona, abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Castilla Contreras*, kā arī *F. Castillo de la Torre* un *F. Jimeno Fernández*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietnieks *A. Ticano [A. Tizzano]*, kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši *M. Bergere [M. Berger]*, *E. Levits*, *S. Rodins [S. Rodin]* (referents) un *F. Biltšens [F. Biltgen]*,

ģenerālvokāts *M. Vatelē [M. Wathelet]*,

sekretārs *K. Malaceks [K. Malacek]*, administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 10. septembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 26. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* * Tiesvedības valoda - spāņu.

Spriedums

- 1 Apelācijas sūdzībā *Roca Sanitario SA* lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu *Roca Sanitario/Komisija* (T-408/10, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2013:440), ar kuru tā ir līdz EUR 6 298 000 samazinājusi naudas sodu, kas *Roca Sanitario* solidāri kopā ar tās meitasuzņēmumu *Roca SARL* (turpmāk tekstā – “*Roca*”) ir uzlikts ar Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39092 – Vannas istabu aprīkojums) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), un noraidījusi tās prasību, kurā ir lūgts atcelt šo lēmumu pārējā daļā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 1/2003

- 2 Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 23. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts:

“2. Komisija ar lēmumu var uzlikt soda naudas [naudas sodus] uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, ja tās tiši vai nolaidības dēļ:

- a) pārkāpj [LESD 101.] vai [102.] pantu [..]

[..]

Attiecībā uz katru uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, kas piedalās pārkāpumā, soda nauda [naudas sods] nepārsniedz 10 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā.

[..]

3. Nosakot soda naudas [naudas soda] apmēru, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu.”

- 3 Šīs regulas 31. pantā ir noteikts:

“Eiropas Kopienu Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija noteikusi soda naudu vai periodiska soda naudu [naudas sodu vai kavējuma naudu]. Tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto soda naudu vai periodiska soda naudu [naudas sodu vai kavējuma naudu].”

2006. gada pamatnostādnes

- 4 Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “2006. gada pamatnostādnes”), 2. punktā ir norādīts, ka naudas sodu noteikšanai “Komisijai jāņem vērā pārkāpuma smagums un tā ilgums” un “uzliktais naudas sods nedrīkst pārsniegt robežas, kas norādītas [Regulas Nr. 1/2003] 23. panta 2. punkta otrajā un trešajā daļā”.

- 5 Šo pamatnostādņu 13. punktā ir paredzēts:

“Lai noteiktu naudas soda pamatsummu, Komisija izmanto pārkāpumā tieši vai netieši [..] iesaistīto uzņēmuma preču vai pakalpojumu pārdošanas apjomu atbilstošajā [Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ)] teritorijā. Parasti Komisija ņem vērā uzņēmuma pārdošanas rādītājus tā pēdējā pilnā gada laikā, kad uzņēmums bijis iesaistīts pārkāpumā.”

6 Minēto pamatnostādņu 20. punktā ir noteikts:

“Smaguma pakāpi novērtē katram konkrētajam gadījumam un visiem pārkāpumu veidiem, ņemot vērā visus būtiskos lietas apstākļus.”

7 Šo pašu pamatnostādņu 21. punktā ir norādīts:

“Vispārējais princips ir tāds, ka pārdošanas apjoma daļu nosaka limenī, kas nepārsniedz 30 % no visa pārdošanas apjoma.”

8 Atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 22. punktam:

“Lai izlemtu, vai konkrētajā gadījumā pārdošanas apjoma daļai jāatrodas minētā diapazona sākumā vai beigās, Komisija ņem vērā vairākus faktorus, piemēram, pārkāpuma veidu, visu attiecīgo dalībnieku kopējo tirgus daļu, pārkāpuma izdarīšanas ģeogrāfisko teritoriju un to, vai pārkāpums jau ir īstenots vai vēl ne.”

9 Šo pamatnostādņu 23. punktā ir paredzēts:

“Horizontālas vienošanās par cenu noteikšanu, tirgus sadali un ražošanas izlaides ierobežošanu [...], kas parasti ir slepenas, pēc sava rakstura pieder pie vissmagākajiem konkurences ierobežojumiem. Saskaņā ar konkurences politiku par tām jāpiemēro smags sods. Tāpēc, nosakot pārdošanas apjoma daļu par šādiem pārkāpumiem, tai jāatrodas diapazona augšdaļā.”

10 Minēto pamatnostādņu 25. punktā ir norādīts:

“Turklāt neatkarīgi no tā, cik ilgi uzņēmums piedalījies pārkāpuma izdarīšanā, Komisija iekļauj pamatsummā summu, kas līdzvērtīga 15 % līdz 25 % no pārdošanas apjoma, kas noteikts saskaņā ar A sadaļu, lai aizkavētu uzņēmumus pat noslēgt horizontālas vienošanās par cenu noteikšanu, tirgus sadali un ražošanas ierobežošanu. Komisija var piemērot arī šādu papildu summu citu pārkāpumu gadījumā. Lai izlemtu, kādu pārdošanas apjoma daļu piemērot katram konkrētajam gadījumam, Komisija ņem vērā dažādus faktorus, jo īpaši tos, kas minēti 22. punktā.”

11 Šo pašu pamatnostādņu 29. punktā ir noteikts:

“Naudas soda pamatsummu var samazināt, ja Komisija konstatē vainu [atbildību] mikstinošus apstākļus, proti:

- ja attiecīgais uzņēmums sniedz pierādījumus, ka tas beigs [ir izbeidzis] pārkāpumu tūlīt pēc Komisijas iejaukšanās. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad noslēgtas slepenas vienošanās vai piekopta slepena prakse (jo īpaši saistībā ar karteljiem),
- ja uzņēmums sniedz pierādījumus, ka pārkāpums ir noticis nolaidības rezultātā,
- ja attiecīgais uzņēmums sniedz pierādījumus, ka tā dalība pārkāpuma izdarīšanā ir ārkārtīgi neliela, un tādējādi pierāda, ka laikposmā, kad tas bija nelikumīgas vienošanās dalībnieks, tas faktiski šo vienošanos neīstenoja, bet veica konkurējošas darbības tirgū; pašu faktu, ka uzņēmums ir piedalījies pārkāpuma izdarīšanā īsāku laiku nekā citi uzņēmumi, neuzskata par vainu [atbildību] mikstinošu apstākli, jo tas jau ņemts vērā, nosakot pamatsummu,
- ja attiecīgais uzņēmums ir nopietni sadarbojies ar Komisiju, šai sadarbībai pārsniedzot paziņojumā par iecietību noteiktās robežas un tā juridisko pienākumu to darīt,

— ja pret konkurenci vērsto rīcību ir atļāvušas vai veicinājušas valsts iestādes vai tiesiskais regulējums.
[..]”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- 12 Tiesvedības priekšvēsturi, kas aprakstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–28. punktā, var rezumēt šādi.
- 13 *Roca Sanitario* ir mātesuzņēmums tādu sabiedrību grupai, kuras darbojas vannas istabu aprīkojuma nozarē (turpmāk tekstā – “*Roca* grupa”). Laikā, kad norisinājās konstatēto pārkāpumu veidojošie fakti, *Roca Sanitario* piederēja visas *Roca* kapitāla daļas, kura galvenokārt izplatīja keramikas un sanitārtehnikas izstrādājumus Francijas tirgū. *Roca Sanitario* 1999. gada 29. oktobrī iegādājās grupu, kuras galvgali atradās *Keramik Holding AG* (turpmāk tekstā – “*Laufen* grupa”) – saskaņā ar Šveices tiesībām izveidota sabiedrība, kurai tostarp piederēja visas *Laufen Austria AG* kapitāla daļas. Laikā, kad norisinājās konstatēto pārkāpumu veidojošie fakti, *Laufen Austria* ražoja keramikas izstrādājumus ar savām preču zīmēm un tirgoja šos izstrādājumus, kā arī konkurentu ražotas preces. Tās veiktā pārdošana galvenokārt bija vērsta uz Austriju, kā arī mazākā mērā – uz Vāciju.
- 14 2004. gada 15. jūlijā *Masco Corp.* un tās meitasuzņēmumi, tostarp *Hansgrohe AG*, kas ražo sanitārtehnikas izstrādājumus, un *Hüppe GmbH*, kas ražo dušas nodalījumus, informēja Komisiju par aizliegtu vienošanos vannas istabu aprīkojuma nozarē un lūdza piemērot atbrīvojumu no naudas sodiem atbilstoši Komisijas paziņojumam par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.) vai, ja tas netiktu piemērots, samazināt tām uzliedzamo naudas sodu apmēru.
- 15 2004. gada 9. un 10. novembrī Komisija veica iepriekš nepaziņotas pārbaudes vairāku sabiedrību un nacionālo profesionālo apvienību, kas darbojas vannas istabu aprīkojuma nozarē, telpās. Pēc tam, kad laikposmā no 2005. gada 15. novembra līdz 2006. gada 16. maijam Komisija bija pieprasījusi informāciju no minētajām sabiedrībām un apvienībām, tai skaitā *Roca* un *Laufen Austria*, tā 2007. gada 26. martā pieņēma paziņojumu par iebildumiem. Šis paziņojums tika tostarp nosūtīts apelācijas sūdzības iesniedzējai.
- 16 *Roca* 2006. gada 17. janvārī savā vārdā un *Laufen* grupas vārdā, ciktāl tā ir pārņēmusi šīs grupas darbības Francijā, lūdza piemērot atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši Komisijas paziņojumam par atbrīvojumu no naudas soda un naudas soda samazināšanu karteļu gadījumos vai, ja tas netiktu piemērots, samazināt tai uzliedzamo naudas sodu.
- 17 Pēc uzklaušanās sēdes, kura notika no 2007. gada 12. novembra līdz 14. novembrim, pēc 2009. gada 9. jūlija faktu izklāsta vēstules nosūtīšanas atsevišķām sabiedrībām un pēc papildu informācijas pieprasījumiem, kuri bija adresēti apelācijas sūdzības iesniedzējai, Komisija 2010. gada 23. jūnijā pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tā konstatēja, ka pastāv LESD 101. panta 1. punkta un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.) 53. panta pārkāpums vannas istabu aprīkojuma nozarē. Šis pārkāpums, kurā esot piedalījušies 17 uzņēmumi, esot noticis dažādos laikposmos no 1992. gada 16. oktobra līdz 2004. gada 9. novembrim un esot izpaudies kā pret konkurenci vērstu nolīgumu vai saskaņotu darbību kopums Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas teritorijā. Preces, uz kurām attiecās aizliegtā vienošanās, esot vannas istabu aprīkojums, kas ietilpst kādā no trim šādu preču apakšgrupām, proti, sanitārtehnikas izstrādājumi, dušas nodalījumi un to piederumi, kā arī keramikas izstrādājumi (turpmāk tekstā – “tris preču apakšgrupas”).
- 18 Komisija it īpaši norādīja, ka pastāv nacionālas profesionālas apvienības, kuru dalībnieku darbība attiecas uz visām trim preču apakšgrupām un kuras tā nosauca par “saskaņošanas struktūrām”, nacionālas profesionālas apvienības, kuras ietver dalībniekus, kas darbojas ar vismaz divām no šīm trim preču apakšgrupām, un kuras tā nosauca par “daudzpreču apvienībām”, kā arī specializētas

apvienības, kuras ietver dalībniekus, kas darbojas ar vienu no šīm trim preču apakšgrupām. Visbeidzot tā konstatēja, ka pastāv centrāla uzņēmumu grupa, kura ir piedalījusies aizliegtās vienošanās darbībās dažādās dalībvalstīs, kā arī saskaņošanas struktūrās un daudzpreču apvienībās.

- 19 Runājot par *Roca* grupas līdzdalību konstatētajā pārkāpumā, Komisija uzskatīja, ka šī grupa ir zinājusi par pārkāpumu attiecībā uz trim preču apakšgrupām. Tomēr attiecībā uz aizliegtās vienošanās ģeogrāfisko tvērumu, Komisijas ieskatā, nevarēja tikt uzskatīts, ka *Roca* grupa zināja par tās vispārējo tvērumu, bet gan bija jāuzskata, ka tā zināja tikai par koluzīvo rīcību Francijā un Austrijā.
- 20 Līdz ar to Komisija apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punktā konstatēja, ka *Roca Sanitario* un divi tās meitasuzņēmumi, proti, *Roca* un *Laufen Austria*, bija pārkāpuši LESD 101. panta 1. punktu un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. pantu, Francijā un Austrijā piedaloties turpinātā nolīgumā vai saskaņotās darbībās vannas istabu aprīkojuma nozarē.
- 21 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. panta 4. punktu Komisija *Roca Sanitario* solidāri ar *Laufen Austria* uzlika naudas sodu EUR 17 700 000 apmērā un solidāri ar *Roca* – naudas sodu EUR 6 700 000 apmērā. Turklāt tā uzlika *Laufen Austria* arī naudas sodu EUR 14 300 000 apmērā par dalību pārkāpumā laikposmā, pirms *Roca Sanitario* bija iegādājusies *Laufen grupu*.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2010. gada 8. septembrī, *Roca Sanitario* cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas uz to attiecas, vai pakārtoti – samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru.
- 23 Savu prasījumu atbalstam, kuri attiecās uz apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu, *Roca Sanitario* izvirzīja sešus pamatus. Pirmais, otrais un piektais pamats attiecās uz *Roca Sanitario* atzīšanu par vainojamu par *Roca* un *Laufen Austria* pārmestajām darbībām. Trešais pamats bija balstīts uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecās uz apelācijas sūdzības iesniedzējai un *Laufen Austria* solidāri uzliktā naudas soda apmēra aprēķinu. Sestais pamats bija saistīts ar Komisijas novērtējumu par pārkāpuma smagumu.
- 24 Pakārtotajā lūgumā samazināt naudas soda apmēru *Roca Sanitario* atsaucās uz to, ka tās līdzdalība pārkāpumā, kurā tā tiek vainota, ir bijusi mazāk smaga salīdzinājumā ar citiem dalībniekiem, kā arī uz *Roca* un *Laufen Austria* uzliktā naudas soda apmēra iespējamo samazināšanu to attiecīgo prasību rezultātā.
- 25 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, samazināja apelācijas sūdzības iesniedzējai solidāri kopā ar *Roca* uzliktā naudas soda apmēru un to noteica EUR 6 298 000 apmērā, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja gūtu labumu no *Roca* piemērotā naudas soda apmēra samazinājuma. Pārējā daļā tā prasību noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 26 *Roca Sanitario* lūdz Tiesu:
 - daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru un
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Komisija lūdz Tiesu:

- noraidīt apelācijas sūdzību un
- piespriest *Roca Sanitario* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

28 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, vienu no pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem kvalificējot kā “novēlotu”, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi soda individualizācijas un personiskās atbildības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, kā arī nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, atsakoties samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda pamatsummu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 29 Ar pirmo pamatu *Roca Sanitario* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 44. un 45. punktā kā nepieņemamu ir noraidījusi argumentu, ka Komisija, piemērojot prezumpciju par *Roca Sanitario* izšķirošo ietekmi uz *Laufen Austria*, ir ņēmusi vērā kļūdainu datumu, kurā pirmā minētā ir iegādājusies gandrīz visas *Keramik Holding* akcijas. Proti, pretēji apstrīdētajā lēmumā norādītajam, šī iegāde esot notikusi tikai 1999. gada 31. decembrī.
- 30 Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā, Vispārējā tiesa šo argumentu kļūdaini ir kvalificējusi kā novēlotu ar pamatojumu, ka tas ir ticis izvirzīts tikai replikas stadijā. Savukārt šis arguments esot bijis jāuzskata par prasības pieteikumā jau ietverta pamata paplašināšanu. Katrā ziņā Vispārējai tiesai esot pienākums pēc savas ierosmes jebkurā procesa stadijā norādīt uz kļūdu faktisko apstākļu vērtējumā un rezultātā samazināt naudas sodu, pretējā gadījumā tiekot pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī samērīguma princips, kas ir Regulas Nr. 1/2003 31. panta pamatā.
- 31 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus.

Tiesas vērtējums

- 32 Ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības tiesai ir jāveic tiesiskuma pārbaude, pamatojoties uz elementiem, kādus ir iesniedzis prasītājs, lai pamatotu izvirzītos pamatus. Šīs pārbaudes ietvaros tiesa nedrīkst atsaukties uz Komisijas rīcības brīvību ne attiecībā uz to elementu izvēli, kādi ir ņemti vērā, piemērojot pamatnostādnēs minētos kritērijus, ne attiecībā uz šo elementu novērtēšanu, lai atteiktos veikt detalizētu faktisko un tiesisko apstākļu pārbaudi (spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Chalkor* /Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 62. punkts).
- 33 Tiesiskuma pārbaudi papildina neierobežota kompetence, kas ir atzīta Regulas Nr. 1/2003 31. pantā saskaņā ar LESD 261. pantu. Šī kompetence pilnvaro tiesu papildus vienkāršai sankciju tiesiskuma pārbaudei aizstāt Komisijas vērtējumu ar savu vērtējumu un līdz ar to atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai noteikto kavējuma naudu (spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Chalkor* /Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Tomēr ir jāuzsver, ka neierobežotas kompetences īstenošana nav pielīdzināma pārbaudei pēc savas ierosmes, un jāatgādina, ka Savienības tiesās notiek uz sacīkstes principu balstīta tiesvedība. Izņemot absolūtus pamatus, kas tiesai ir jāizvirza pēc savas ierosmes, piemēram, apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamība, prasītājs ir tas, kuram ir jāizvirza pamati pret šo lēmumu un jāiesniedz pierādījumi, lai pamatotu šos pamatus (skat. spriedumu, 2011. gada 8. decembris, *Chalkor*/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 64. punkts).
- 35 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā sprieduma datumā, jaunu pamatu izvirzīšana tiesvedības laikā nav atļauta, ja vien tie nav pamatoti ar tādiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem, kas atklāti tiesvedības laikā. Arguments, kas tieši vai netieši nepapildina iepriekš pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzītu pamatu un kam ar to nav ciešas saiknes, ir jāuzskata par jaunu pamatu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 12. novembris, *SGL Carbon*/Komisija, C-564/08 P, nav publicēts, EU:C:2009:703, 20.–34. punkts, un 2010. gada 16. decembris, *AceaElectrabel Produzione*/Komisija, C-480/09 P, EU:C:2010:787, 111. punkts).
- 36 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā ir konstatējusi, ka “iebildums, ka prasītājam visas *Laufen Austria* kapitāla daļas ir piederējušas tikai no 2000. gada 6. jūnija, ir ticis pirmo reizi izvirzīts replikā”, un pēc tam minētā sprieduma 45. punktā ir paudusi, ka “prasītāja prasības pieteikumā ir skaidri norādījusi, ka tā iegādājās visas *Keramik Holding* kapitāla daļas 1999. gada 29. oktobrī,” un ir secinājusi, ka “tādējādi nav pareizs prasītājas apgalvojums, ka [šis] iebildums ir uzskatāms par prasības pieteikumā ietvertu pamatu paplašināšanu”.
- 37 Līdz ar to, ņemot vērā datuma, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja iegādājās *Keramik Holding* kapitāla daļas, būtisko nozīmi *Roca Sanitario* uzlikta naudas soda pamatsummas aprēķināšanai, minētais iebildums nevar tikt uzskatīts par pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzīta pamata paplašināšanu, bet ir jākvalificē kā jauns pamats.
- 38 Turklāt Vispārējās tiesas uzdevums nav labot kāda lietas dalībnieka pieļautās kļūdas to faktu izklāstā, uz kuriem var tikt balstīti pamati, kas vērsti uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 39 Tātad pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 40 Ar otro pamatu *Roca Sanitario* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā it īpaši pārsūdzētā sprieduma 157.–188. punktā un 201. un 202. punktā ir pārkāpusi soda individualizācijas un personiskās atbildības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, kā arī nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav izdarījusi secinājumus, kam bija jāizriet no Vispārējās tiesas konstatējuma, ka līdzdalības pārkāpumā smagums, par kuru atbildība ir uzlikta *Roca Sanitario*, ir mazāks nekā attiecībā uz citiem aizliegtās vienošanās dalībniekiem, it īpaši grozot koeficientu, kas ir saistīts ar konstatētā pārkāpuma smagumu, 2006. gada pamatnostādņu 20.–23. punkta izpratnē (turpmāk tekstā – “pārkāpuma smaguma” koeficients”) un šo pamatnostādņu 25. punktā paredzēto papildu koeficientu (turpmāk tekstā – “papildsummas” koeficients”), kā arī samazinot naudas soda pamatsummu.
- 41 *Roca Sanitario* apgalvo, ka, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 157.–188. punktā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajos naudas soda apmēra noteikšanai nekādā veidā nav ņemts vērā tas, ka līdzdalība pārkāpumā, par kuru tai ir uzlikta atbildība, bija mazāk smaga nekā citu sodīto uzņēmumu līdzdalība. Šajā ziņā pārsūdzētajā spriedumā, izņemot līdzdalības pārkāpumā ģeogrāfisko tvērumu, neesot veikts nekāds nošķirums starp tās meitasuzņēmumu rīcību un to uzņēmumu rīcību, kuri veidoja iesaistīto uzņēmumu “cieto kodolu”, atkarībā no to attiecīgās rīcības būtības, kā arī atkarībā no to preču

apakšgrupu skaita, uz kurām attiecās pārkāpums. Savukārt atbilstoši nediskriminācijas principam Vispārējai tiesai esot bijusi jāsamazina *Roca Sanitario* uzlikta naudas soda pamatsumma, tai piemērojot mazāku “pārkāpuma smaguma” koeficientu un “papildsummas” koeficientu nekā minētajiem uzņēmumiem piemērotie, un esot bijuši jāizdara secinājumi no tā, ko Vispārējā tiesa bija konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 169., 186. un 187. punktā.

- 42 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 168. un 187. punktā izklāstītais pamatojums esot pretrunā naudas sodu gradācijas jomā piemērojamajai judikatūrai un kļūdaini prioritizējot naudas soda samērīguma principu pār vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 43 Treškārt, līdzdalības pārkāpumā, par kuru atbildība ir uzlikta *Roca Sanitario*, nelielais smagums esot bijis jāņem vērā kā atbildību mīkstinošs apstāklis 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 171.–177. punktā Vispārējā tiesa – balstoties uz pārlietu šauru un kļūdainu šīs normas interpretāciju – esot noraidījusi jebkādu naudas soda samazināšanu uz šā pamata.
- 44 Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un neesot ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā, lai secinātu, ka Komisija ir rikojusies atbilstoši samērīguma principam, pārsūdzētā sprieduma 185. punktā gan atsaucoties uz pamatnostādņu 21.–23. punktu, tomēr nav norādījusi uz līdzdalības pārkāpumā, atbildība par kuru ir uzlikta apelācijas sūdzības iesniedzējai, mazāko smagumu salīdzinājumā ar citu dalībnieku līdzdalības smagumu.
- 45 Komisija apstrīd šos argumentus. Turklāt, kaut arī tā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu pārkāpumiem, tā būtībā uzskata, ka Vispārējās tiesas pieņēmums, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai, kura pārkāpumā piedalījās tikai attiecībā uz tā Francijas un Vācijas daļām, piemērotajam “pārkāpuma smaguma” koeficientam un “papildsummas” koeficientam esot bijis jābūt atšķirīgam no koeficientiem, kuri ir piemēroti tiem aizliegtās vienošanas dalībniekiem, kas piedalījās pārkāpumā sešu dalībvalstu teritorijā un attiecībā uz trim preču apakšgrupām, ir neprecīzs. Tādējādi Komisija aicina Tiesu veikt pamatojuma aizstāšanu.

Tiesas vērtējums

- 46 Vispirms ir jāatgādina, ka vienīgi Vispārējai tiesai ir kompetence pārbaudīt veidu, kādā Komisija katrā konkrētajā gadījumā ir novērtējusi prettiesiskās rīcības smagumu. Apelācijas tiesvedībā Tiesas veiktās pārbaudes priekšmets ir, pirmkārt, izvērtēt, cik lielā mērā Vispārējā tiesa juridiski pareizi ir ņēmusi vērā visus būtiskos apstākļus, lai novērtētu konkrētās rīcības smagumu saskaņā ar LESD 101. pantu un Regulas Nr. 1/2003 23. pantu, un, otrkārt, izvērtēt, vai Vispārējā tiesa no juridiskā viedokļa pietiekami ir atbildējusi uz visiem argumentiem, kas ir izvirzīti lūguma par naudas soda atcelšanu vai tā apmēra samazināšanu pamatojumam (it īpaši skat. spriedumus, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe* /Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 128. punkts; 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 244. punkts, kā arī 2013. gada 5. decembris, *Solvay Solexis*/Komisija, C-449/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:802, 74. punkts).
- 47 Ciktāl ar otro pamatu *Roca Sanitario* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, gan pārsūdzētā sprieduma 157.–179. punktā veicot apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, gan minētā sprieduma 185.–188. punktā īstenojot neierobežoto kompetenci attiecībā uz naudas soda noteikšanu, nav ņēmusi vērā, ka līdzdalība pārkāpumā, par kuru tai ir uzlikta atbildība, ir mazāk smaga nekā citu uzņēmumu līdzdalība, kuri veidoja aizliegtās vienošanās “cieto kodolu”, ir jāuzsver, ka Tiesai, apelācijas tiesvedībā lemjot par tiesību jautājumiem, nav taisnīguma apsvērumu dēļ ar savu novērtējumu jāaizstāj Vispārējās tiesas vērtējums, kuru tā, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, ir veikusi, lemjot par naudas sodu apmēru, kas uzņēmumiem uzlikti par Savienības tiesību pārkāpumu (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs,

Dansk Rørindustri u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 245. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Gosselin Group*/Komisija, C-429/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:463, 87. punkts).

- 48 Turklāt ir arī jāatgādina, ka, lai noteiktu naudas sodu apmēru, ir jāņem vērā pārkāpuma ilgums un visi tie apstākļi, kas varētu ietekmēt pārkāpumu smaguma novērtējumu (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 240. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 98. punkts).
- 49 Apstākļiem, kas varētu ietekmēt pārkāpumu smaguma novērtējumu, ir pieskaitāma katra uzņēmuma rīcība, katra uzņēmuma loma aizliegtās vienošanās izveidē, labums, ko tie varēja gūt no tās, to lielums un attiecīgo preču vērtība, kā arī risks, ko šāda veida pārkāpumi rada Savienības mērķiem (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 242. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 100. punkts).
- 50 Šajā lietā – kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 155. punkta – nav strīda par to, ka *Roca Sanitario* kā mātesuzņēmums, kuram pieder visas *Laufen Austria* kapitāla daļas, ir jāatzīst par atbildīgu par visu *Laufen Austria* rīcību, ko veidoja nākotnes cenu paaugstināšanas saskaņošana, ka *Roca Sanitario* zināja par konstatētā pārkāpuma materiālo tvērumu, proti, ka tas attiecās uz trim preču apakšgrupām, jo *Laufen Austria* piedalījās *Arbeitskreis Sanitärindustrie* sanāsmēs, – ko apelācijas sūdzības iesniedzēja sava pieteikuma ietvaros nav apstrīdējusi – un visbeidzot, ka šis pārkāpums attiecās uz visu Austrijas teritoriju.
- 51 Vispārējā tiesa no tā secināja, ka Komisija atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 21.–23. un 25. punktam ir varējusi pamatoti uzskatīt, ka “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficienti 15 % apmērā bija atbilstoši.
- 52 Šajā ziņā *Roca Sanitario* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā faktu, ka *Laufen Austria* un *Roca* neietilpst aizliegtās vienošanās “cietajā kodolā”, it īpaši tāpēc, ka tās nav piedalījušās tās izveidē un uzturēšanā.
- 53 Taču, pat ja šis apstāklis tiktu konstatēts, tas jebkurā gadījumā nevar pierādīt, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāuzskata, ka “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficienti 15 % apmērā nav atbilstoši vai ir pārlietu augsti, jo šāda procentuālā likme ir attaisnojama, ņemot vērā tikai attiecīgā pārkāpuma būtību vien, respektīvi, cenu paaugstināšanas saskaņošanas īstenošanu. Proti, šāds pārkāpums ir viens no vissmagākajiem konkurences ierobežojumiem 2006. gada pamatnostādņu 23. un 25. punkta izpratnē un šāda 15 % likme atbilst viszemākajai likmei sodu skalā, kas saskaņā ar šīm pamatnostādnēm ir paredzēta par šādiem pārkāpumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 124. un 125. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 125. punkts).
- 54 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 169. un 185. punktā varēja pamatoti uzskatīt, ka Komisija, nosakot “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientu likmi 15 % apmērā, nav pārkāpusi samērīguma principu, kaut arī līdzdalības attiecīgajā pārkāpumā ģeogrāfiskais tvērums attiecās tikai uz Francijas un Austrijas teritorijām.
- 55 Ciktāl *Roca Sanitario* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā – lai arī konstatējusi, ka līdzdalība pārkāpumā, atbildība par kuru ir uzlikta *Roca Sanitario*, bija mazāk smaga nekā citu dalībnieku līdzdalība, – *Roca Sanitario* ir piemērojusi minētos koeficientus un tādējādi pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jākonstatē, kā to būtībā apgalvo Komisija, ka pārsūdzētā sprieduma 168. un 169. punktā, kā arī 186. un 187. punktā atrodamajā pamatojumā, saskaņā ar kuru, pirmkārt, pārkāpums, kas attiecās uz sešu dalībvalstu teritorijām un trim preču apakšgrupām, ir jāuzskata par smagāku nekā tāds pārkāpums kā

- attiecīgais pārkāpums, kas ir izdarīts divu dalībvalstu teritorijās, un, otrkārt, uzņēmumiem, kuri piedalījās pirmajā pārkāpumā, tikai šā iemesla dēļ vien bija jāuzliek naudas sods, kas ir aprēķināts, pamatojoties uz “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientiem, kuri ir lielāki nekā apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērotie, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
- 56 Proti, runājot par “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientu noteikšanu, no 2006. gada pamatnostādņu 22. un 25. punkta izriet, ka ir jāņem vērā noteikts skaits faktoru, it īpaši šo pamatnostādņu 22. punktā identificētie faktori. Kaut arī, lai novērtētu pārkāpuma smagumu un tādējādi noteiktu uzliekamā naudas soda apmēru, var tikt ņemts vērā it īpaši pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs, apstākļi, ka kāda pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs ir plašāks nekā cita pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs, obligāti nenozīmē, ka šis pirmais pārkāpums – aplūkots kopumā un it īpaši ņemot vērā tā būtību – ir uzskatāms par smagāku nekā otrais pārkāpums un par tādu, kas līdz ar to attaisno lielāka “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficienta noteikšanu nekā tie koeficienti, kas ir izmantoti, lai aprēķinātu naudas sodu par šo otro pārkāpumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 178. punkts).
- 57 Tomēr ir jāatgādina, ka vienlīdzīgas attieksmes princips ir vispārējs Savienības tiesību princips, kas ir nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis princips paredz, ka līdzīgas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas atšķirīgi, bet atšķirīgas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (it īpaši skat. spriedumu, 2014. gada 12. novembris, *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 51. punkts).
- 58 Minētais princips Vispārējai tiesai ir jāievēro, ne tikai veicot Komisijas lēmuma par naudas soda piemērošanu tiesiskuma pārbaudi, bet arī istenojot savu neierobežoto kompetenci. Proti, šādas kompetences īstenošana, nosakot uzliekamo naudas sodu apmēru, nedrīkst radīt diskrimināciju starp uzņēmumiem, kuri ir piedalījušies nolīgumā vai saskaņotās darbībās, kas ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 18. decembris, Komisija/*Parker Hannifin Manufacturing* un *Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 77. punkts).
- 59 Kā izriet no Tiesas judikatūras, lai novērtētu pārkāpuma smagumu, saskaņā ar šo principu atšķirību starp uzņēmumiem, kas bijuši vienas un tās pašas aizliegtās vienošanās dalībnieki, ņemšanai vērā, īpaši ievērojot to attiecīgās dalības ģeogrāfisko mērogu, nav katrā ziņā jānotiek “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientu noteikšanas laikā, bet tā var notikt citā naudas soda aprēķināšanas stadijā, piemēram, pielāgojot pamatsummu atkarībā no atbildību mīkstinošiem vai pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar 2006. gada pamatnostādņu 28. un 29. punktu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. jūlijs, *Gosselin Group*/Komisija, C-429/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:463, 96.–100. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 104. un 105. punkts).
- 60 Kā norādījusi Komisija, šādas atšķirības var parādīties arī ar pārdošanas apjoma vērtību, kas izmantota, lai aprēķinātu naudas soda pamatsummu, jo šī vērtība attiecībā uz katru uzņēmumu dalībnieku atspoguļo tā dalības attiecīgajā pārkāpumā nozīmi saskaņā ar 2006. gada pamatnostādņu 13. punktu, kas naudas soda apmēra aprēķināšanas vajadzībām kā sākumpunktu ļauj izmantot summu, kura atspoguļo pārkāpuma ekonomisko nozīmi un uzņēmuma īpatsvaru tajā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 76. punkts).
- 61 Rezultātā, ciktāl nav strīda par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlikto naudas sodu pamatsumma ir tikusi noteikta, balstoties uz *Laufen Austria* Austrijas teritorijā realizētā pārdošanas apjoma vērtību un *Roca* Francijas teritorijā realizētā pārdošanas apjoma vērtību, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 168. un 169. punktā, kā arī 186. un 187. punktā varēja “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientus noteikt 15 % apmērā no šīs vērtības, nepārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu.

- 62 Kaut arī no iepriekš minētā izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 168. un 169. punktā, kā arī 186. un 187. punktā Vispārējās tiesas sniegtajā pamatojumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, ir jāatgādina, ka – ja Vispārējās tiesas nolēmuma pamatojumā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa šķiet ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu – šāda pārkāpuma dēļ minētais nolēmums nav jāatceļ, bet ir jāaizstāj tā pamatojums (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 9. jūnijs, *Lestelle/Komisija*, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. punkts, kā arī 2008. gada 9. septembris, *FIAMM u.c./Padome un Komisija*, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Kā izriet no šā sprieduma 56.–61. punktā sniegtā pamatojuma, ar ko ir jāaizstāj Vispārējās tiesas sniegtais pamatojums, tā tas ir šajā lietā.
- 64 Tādējādi ir jānoraida otrais pamats, ciktāl tajā Vispārējai tiesai tiek pārņemts, ka tā ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un it īpaši ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus tāpēc, ka – tā kā Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzējai nav piemērojusi “pārkāpuma smaguma” un “papildsummas” koeficientus, kuri ir mazāki nekā koeficienti, kas ir piemēroti uzņēmumiem, kuru līdzdalība pārkāpumā bija smagāka, – pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemts vērā līdzdalības tajā pārkāpumā mazākais smagums, par kuru atbildība ir uzlikta apelācijas sūdzības iesniedzējai.
- 65 Runājot par iebildumu, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 185. punktā neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, jo tā ir uzskatījusi, ka Komisija ir rīkojusies atbilstoši samērīguma principam, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 148. un 149. punktā vispārīgā veidā ir aprakstījusi naudas soda aprēķināšanas metodi, kā arī minētā sprieduma 150.–152. punktā ir aprakstījusi, kā Komisija to piemērojusi šajā lietā.
- 66 Līdz ar to šim iebildumam nevar piekrist.
- 67 Visbeidzot, runājot par iebildumu, ka Vispārējā tiesa kā atbildību mikstinošus apstākļus 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē neesot ņemusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas līdzdalības pārkāpumā mazāko smagumu salīdzinājumā ar citiem dalībniekiem, nav strīda par to, ka *Roca Sanitario* ir vienīgi apgalvojusi, ka *Roca* un *Laufen Austria* līdzdalība konstatētajā pārkāpumā ir bijusi ierobežota.
- 68 Savukārt atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 29. punktam apelācijas sūdzības iesniedzējai, lai tā varētu gūt labumu no naudas soda samazināšanas saistībā ar šādiem atbildību mikstinošiem apstākļiem, būtu bijis jāpierāda, ka tā faktiski ir atkāpusies no attiecīgo pārkāpjošo nolīgumu piemērošanas, tirgū īstenojot konkurējošu rīcību, taču – kā Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 177. punktā – apelācijas sūdzības iesniedzēja šādus pierādījumus nav sniegusi.
- 69 Katrā ziņā šāda pierādījumu novērtēšana, izņemot to sagrozišanas gadījumu, uz ko šajā lietā nav ticis norādīts, apelācijas tiesvedībā nevar tikt apstrīdēta (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 13. janvāris, *Media-Saturn-Holding/ITSB*, C-92/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:15, 27. punkts; 2014. gada 10. jūlijs, *Griekija/Komisija*, C-391/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2061, 28. un 29. punkts, kā arī 2016. gada 20. janvāris, *Toshiba Corporation/Komisija*, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 40. punkts).
- 70 No tā izriet, ka iebildums attiecībā uz Vispārējās tiesas veikto atbildību mikstinošo apstākļu 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē izvērtējumu ir jānoraida.
- 71 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ir jānoraida otrais pamats un tādējādi – apelācijas sūdzība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 73 Atbilstoši tā paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums ir nelabvēlīgs un tā kā Komisija ir prasījusi piespriest tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai ir jāpiespriež atlīdzināt šīs apelācijas tiesvedības izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***Roca Sanitario SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]